

У Београду служен парастос за 88 Срба убијених у Медачком џепу

У Цркви Светог Марка у Београду данас је служен парастос за Србе убијене у злочиначком походу Хрватске војске на српска села у Медачком џепу, прије тачно 28 година.

Помену за 88 убијених у Дивоселу, Читлуку и Почитељу, које су припадници хрватских снага ликвидирали у акцији по принципу “спржене земље”, присуствовали су родбина убијених, прогнаници из тих села и других мјеста Републике Српске Крајине, као и представници удружења погинулих, несталих и избјеглих Срба из Хрватске.

Послије помена положени су вијенци и цвијеће код споменика страдалим у ратовима од 1991. до 1999. године у Ташмајданском парку.

Према евиденцији Документационо-информационог центра “Веритас”, у хрватској агресији на српска села која су тада била у зони под заштитом Унпрофора и током повлачења из заштићене зоне, од 9. до 17. септембра 1993. године, убијено је 46 војника, шест припадника полиције и 36 цивила, међу којима је било 17 жена и 26 старијих од 60 година.

Предсједник Удружења несталих и погинулих лица “Суза” Драгана Ђукић указала је да још није пронађено и идентификовано 11 људи иако су њихове породице и удружење на чијем је челу учинили све што је било у њиховој моћи да открију шта је било са њима.

– Међутим, нема воље надлежних у Хрватској да се то уради, тако да се наставља агонија породица које не знају судбину својих најмилијих. Они који знају да су њихови најближи страдали бар могу да им запале свијећу, а фамилије несталих не могу ни то, тако да је њима најтеже – рекла је Ђукићева.

Пензионисани професор из Дивосела Миле Рајчевић, који је данас дошао да ода помен страдалим рођацима и комшијама, истакао је да никада не може заборавити 9. септембар 1993. године и мучки напад Хрватске војске, који је тог дана почео у 5.15 часова.

– Из Дивосела је страдало 30 мјештана, махом старијих људи. Из Читлука је убијено 12 мјештана, а три жене су спаљене у својим кућама. Послије напада на село пронашли смо Љубицу и Сару Кличковић. Једна је била заклана у подруму своје куће, а друга изрешетана мецима из ватреног оружја – рекао је Рајчевић.

Он је нагласио да је његово Дивосело данас само мјесто које постоји на карти, али да у њему нема живог човјека.

– Свако ко дође или прође кроз село има осјећај да је у њему вријеме давно стало, а слично је и у Читлуку и у Почитељу. Оно што је започео Анте Павелић 1941. године за вријеме Независне Државе Хрватске завршио је Фрањо Туђман у посљедњем грађанском рату у Хрватској – навео је Рајчевић.

Предсједник Савеза Срба из региона Миодрог Линта истакао је да су у акцији “Медачки џеп” почињени брутални злочини који су један у низу доказа да такозвани домовински рат у Хрватској није био ни одбрамбени ни ослободилачки, већ агресиван и освајачки.

– Стратешки циљ Хрвата био је стварање етнички чисте државе, што они и сада покушавају да прикрију, користећи и правосуђе, које није непристрасно и независно. Напротив, оно је пристрасно и етнички мотивисано, што показују и срамне пресуде генералу Мирку Норцу и тројици припадника Хрватске војске за злочине у српским селима код Госпића у септембру 1993. године – указао је Линта.

Поход Хрватске војске на српска села у Медачком џепу почео је 9. септембра 1993. године, а завршен осам дана касније, када је Унпрофор успио да поврати контролу у зони под његовом заштитом.

Командант војних снага УН генерал Жан Кот, по обиласку уништених села изјавио је да у њима није нашао никакве знакове живота и оцијенио да је разарање било потпуно, систематско и намјерно.

За злочине над Србима у Медачком џепу одговарали су хрватски генерал Мирко Норац, који је осуђен на шест година, као и тројица припадника Хрватске војске, који су добили укупно 11 година затвора.

Нико, међутим, није кажњен за сурово убиство четири старице које су спаљене у својим кућама, као ни за бројна друга звјерства, јер је прегледом тијела убијених Срба утврђено да су многима биле разбијене лобање и да су им одсјечени дијелови тијела.

mitropolija.com